

samfund skal blive bæredygtigt på længere sigt, der er behov for at give Bornholm en ny start.

Derfor er vi selvfølgelig positive over for begge lovforslag fra Socialdemokratiets side og går positivt ind i udvalgsarbejdet med de mange høringssvar og de reaktioner, der er på lovforslagene.

Jeg skal så også med formandens tilladelse på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, fru Marianne Jelved, der desværre ikke kan være til stede i salen på nuværende tidspunkt, sige, at Det Radikale Venstre også er positive over for begge lovforslag.

Poul Nødgaard (DF):

Bornholm skriver danmarkshistorie i dag, hvor Folketinget førstebehandler de to lovforslag, som muliggør, at Bornholm fra 1. januar 2003 kommer til at udgøre en samlet kommunal enhed, der både påtager sig de kommunale og de amtskommunale opgaver, faktisk præcis sådan som Københavns og Frederiksbergs kommuner gør det.

Meget arbejde er gået forud for dette historiske skridt. Et utal af møder har været holdt på Bornholm, bl.a. mellem de fem kommuner og også med amtskommunen. De fem kommuner har jo faktisk fungeret ganske udmærket siden den 1. april 1970, hvor Danmark fik den store kommunalreform, der reducerede kommunernes antal fra 1.300 til de nuværende to hundrede og nogle og halvfjerds. Og så kunne man nærliggende spørge: Hvorfor så et ønske om en så omfattende reform, som der her lægges op til? Jeg prøver selv at give svaret, for jeg synes, det er ganske enkelt.

Den bornholmske befolkning har ved en folkeafstemning bestemt, at man ønsker – og misforstå mig ikke – et samlet Bornholm. For Dansk Folkepartis vedkommende siger vi tillykke til Bornholm, hvor et befolkningsflertal på ikke mindre en 74 pct. har fundet, at Bornholms fremtidige interesser bedst varetages, såfremt der gennemføres en sådan sammenlægning.

Kl. 18.50

I Dansk Folkeparti har vi altid haft den opfattelse, at ændringer i kommunernes antal skal være et folkeligt ønske, og i denne udtalelse ligger der fra min side i dag, at det også fremover vil være særdeles uklogt at ændre i kommunernes antal andre steder i landet, såfremt der ikke disse steder også i kommunerne er et bredt folkeligt ønske derom.

I Dansk Folkeparti så vi gerne, at Bornholms kommunalbestyrelse ikke skulle benævnes Bornholms Regionsråd, dette skurrer noget i vores ører, så det var måske en af de ting, vi kunne drøfte under det forestående udvalgsarbejde. Jeg har også set i høringssvarene, at der er lidt delte opfattelser af den benævnelse på Bornholm. Jeg synes, man skulle tage, om man må bruge udtrykket, tyren ved hornene, og så kalde den det, den hedder: Bornholms Kommune, men det er jo en ting, vi kan vende tilbage til.

I hvert fald vil Dansk Folkeparti medvirke aktivt og meget positivt til, at de to lovforslag vedtages hurtigst muligt, så de mange forberedelser, der kommer forud for valget den 29. maj af det 27 mand store regionsråd, kan komme i gang.

Den opgave, som det nyvalgte regionsråd står over for frem til den egentlige reformstart den 1. januar 2003, bliver meget, meget omfattende, men bestemt ikke uden problemer. Hvordan skal administrationen indrettes? Hvor skal hovedcentret placeres? Hvordan skal personalet i de mange kommuner og amtskommunen placeres, og hvem skal lave hvad, og hvad ved jeg? Jeg kender det fra kommunalreformen i 1970, så jeg ved, hvad jeg taler om.

Men nu skal dette omfattende forberedelsesarbejde så i gang og lad os håbe og tro på, at de nyvalgte bornholmske politikere, 27 af slagsen, i enighed løser de mangeartede praktiske ting ved reformens gennemførelse.

Den omstændighed, at befolkningen med et stort flertal har ønsket denne reform, må jo også betyde, at politikerne dermed har fået et kraftigt signal om, at der skal samarbejdes i forbindelse med denne sammenlægnings heldige gennemførelse.

Et sådant arbejde vil også være til gunst for turist- og erhvervslivet – jeg synes ikke, at der har været sagt så forfærdelig meget om det – der helt givet har store forventninger til, hvilken positiv effekt det nye kommunale billede vil medføre netop for disse områder, for jeg går ud fra, at netop den sammenlægning her må komme til at betyde, at erhvervs- og turistbilledet på Bornholm nu ikke længere betyder, at man i kommunerne skal ligge og bekæmpe hinanden om, hvem der nu får hvilken virksomhed, og hvad ved jeg. Jeg går ud fra, at det simpelt hen må være ledetråden i den sammenlægning, at man nu får en samlet erhvervs politik for Bornholm og også en samlet turistpolitik.

Og så afslutningsvis blot den ganske korte bemærkning, at nu ser vi frem til et hurtigt ud-